

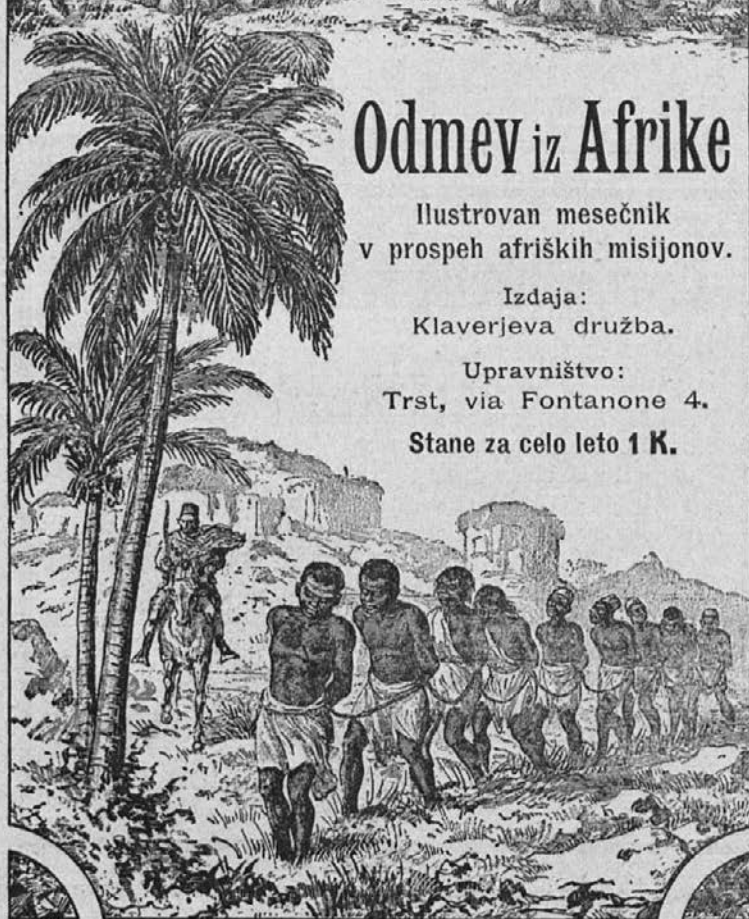
## Odmey iz Afrike

Ilustrovan mesečnik  
v prospeh afriških misijonov.

Izdaja:  
Klaverjeva družba.

Upravništvo:  
Trst, via Fontanone 4.

Stane za celo leto 1 K.



**Odmev iz Afrike,** ilustrovan mesečnik v pro-  
speh afriških misijonov in  
v oproščenje zamorskih sužnjev. Stane za celo leto **1 K.**  
Naroča se pod naslovom: Družba sv. Petra Klaverja, **Trst,**  
via Fontanone 4.

Darovi se lahko pošiljajo tudi naravnost na generalno prednico Klaverjeve družbe,  
gospo grofico M. Terezijo Ledóhowsko, **Rim,** via dell' Olmata, 16.



### **Vsebina številke meseca prosinca.**

Misijonski shod za Afriko. — Apostolska prefektura v Portu-  
giškem spodnjem Kongu. (Sestre sv. Jožefa.) — Kratka misijonska  
poročila. (Madagaskar. P. Tanguy C. p. S. Južna Afrika.) —  
Slika: Suaheličanke nosijo vodo.

## **Klaverjeva družba za afriške misijone!**

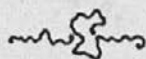
Ako vleče koga srce, da bi žrtvoval svoje življenje iz ljubezni do najbolj zapuščenih ljudi v Afriki, in da bi pomagal vse svoje žive dni afriškim misijonarjem in misijonskim sestram, opozarjamo ga na Klaverjevo družbo. Kaj je to, boste vprašali? To je od apostolskega sedeža potrjena ženska družba v pomoč afriškim misijonom. Ima že dva novicijata, enega v Rimu, drugega pri Mariji Sorg blizu Solno-grada. Sprejemajo se jako vestno vzgojene gospice, posebno one, ki znajo več jezikov. Tiskan pouk o pogojih za vsprejem je vedno na razpolago. Kdor želi biti vsprejet, naj se blagohotno obrne na

**Grofica Marija Terezija Ledóchowska**

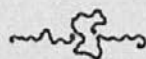
Rim, via dell' Olmata 16.

# Odmev iz Afrike

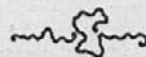
Ilustrovan mesečnik v prosep  
≡≡≡ afriških misijonov ≡≡≡



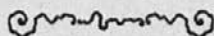
Izdaja :  
Klaverjeva družba.



≡≡≡ Stane za celo leto 1 K. ≡≡≡



Upravništvo :  
Trst, via Fontanone 4.



Maribor, 1906.

Tisk tiskarne sv. Cirila.

III Mh  
39254

III Mh  
~~39245~~



# Kazalo.

	Stran
Apostolska prefektura v Portogiskem spodnjem Kongu . . . . .	6, 46
Apostolski vikarijat v Ubonghi . . . . .	9
Apostolski vikarijat v Uny-on-yembei . . . . .	10
Apostolska prefektura v Mozambiku . . . . .	12
Apostolski vikarijat v severnem Zanguebaru . . . . .	19
Apostolski vikarijat v Belgijškem Kongu . . . . .	27
Apostolski vikarijat v Zanzibaru . . . . .	29
Apostolski vikarijat v severnem Viktorija-Nyanzi . . . . .	30, 86
Oblatje sv. Frančiška Saleskega v južni Afriki . . . . .	35
Apostolski vikarijat v Beninu . . . . .	39
Apostolski vikarijat v Natalu . . . . .	41
Apostolska prefektura v Rodeziji . . . . .	44
Apostolska prefektura v Stanleyskih slapih . . . . .	54
Apostolski vikarijat v osrednji Afriki . . . . .	54
Apostolski vikarijat v južni Nyanzi . . . . .	61
Apostolski vikarijat v Sudonu . . . . .	63
Apostolski vikarijat ob Oranjireki . . . . .	70
Apostolska prefektura v Shireu . . . . .	71
Apostolski vikarijat v Gabenu . . . . .	75
Apostolska prefektura ob gornjem Nigru . . . . .	76
Apostolski vikarijat v južni Viktorija-Nianzi . . . . .	78
Apostolski vikarijat v severnem Kamerunu . . . . .	82
Apostolski vikarijat v Galaji . . . . .	94
Apostolski vikarijat v Abisiniji . . . . .	96

## Feljtoni.

Misijonski shod za Afriko . . . . .	1
Prošnja za pomoč v Afriki . . . . .	17
Kače v misijonskih deželah . . . . .	20, 31
Veseli dogodki . . . . .	24
Iz Vatikana . . . . .	25
Vojska molitve za Afriko . . . . .	26
Vesoljnost naše sv. cerkve . . . . .	33
Mučeniška kri kristjane rodi . . . . .	37
Opičja vojska v Hagalaji . . . . .	49
Kako išče Bog dušo . . . . .	57
Ozdravljenje za spancem bolnih . . . . .	65

	Stran
Poročilo o misijonskem delovanju ob gornjem Kongu za leto 1905 . . . . .	66
Peramiho se razcveta . . . . .	73
Ustanovitev nove postaje . . . . .	79
Cvet v Bazutoviji . . . . .	81
Nekaj veselega iz nove postaje v Rodeziji . . . . .	89
Smrt in pogreb pri črncih . . . . .	91

### **Kratka misijonska poročila.**

Stran: 7, 16, 40, 47, 64, 80.

### **Slike.**

Stran: 5, 13, 21, 28, 37, 45, 53, 60, 69, 77, 85, 92, 95.





Sv. Peter Klaver, apostol zamorcev,  
prosi za nje in za naše podjetje!

# Odmev iz Afrike

Blagoslovljen po Piju X.

Upravništvo: TRST, via Fontanone 4.

Stane za celo leto 1 K.

Vsak prvi torek v mesecu daruje eden  
vlč. misijonarjev v Afriki eno sv. mašo  
za žive in mrtve ude.

## Misijonski shod za Afriko,

katerega je sklicala Klaverjeva družba povodom V. avstrijskega katoliškega shoda na Dunaju dne 21. listopada 1905.

V slavnostni sobani družbe pomočnikov ob Gumpendorfer-jevi cesti se je obhajal v torek ob štirih popoldne shod za afriške misijone, katerega je sklicala Klaverjeva družba. Vdeležba je bila veličanska — sobana in galerije so bile napolnjene do zadnjega prostora — in pokazalo se je, kako se je priljubila Klaverjeva družba Dunajčanom in kako se ti zavzemajo za misijonska podjetja v Afriki. Pri shodu so bili navzoči prečastiti gospod pomožni škof Marschall, prečastita gospoda škofa Dr. Doppelbauer, škof Linški, Dr. Rössler, škof Št. Hipolitski, kanoniki grof Lippe, baron Linde-Wimmer, msgr. Drexler, ravnatelj v Pazmanecu, msgr. Sixt, provincijal p. Forstner, opat Ildefonz Schober, kanonik grof Sigmund Ledóchowski, p. Leifert, S. I., p. Tavissitsch, zastopnik Civilte catolice iz Rima, grof Kuefstein, grofice Fünfkirchen, Seilern, Ledóchowska-Thun in nešteta množica duhovnikov, plemenitašev in meščanov. Opravičili so svojo odsotnost: Dr. Teodorowicz, nadškof Lvovski, Dr. Kahn, knezoškof Krški, ki je doposlal shodu svoj škofovski blagoslov, in Dr. Lueger, župan Dunajski, ki je poslal srčen pozdrav.

Predsedoval je dvorni kaplan msgr. Rott. V svojem pozdravu je posebno naglašal, da je ljubezen gonilna moč pri katoliških misijonih. P. Ksaverij Pellerin, provincijal trinitarcev, je poročal o misijonskem

delovanju v Somaliji, p. Lebeau, provincijal oblatov sv. Frančiška Saleskega, o misijonskem delovanju svojega reda v apostolskem vikarijatu ob Oranji-reki, p. Friedrich S. I., najstarejši misijonar ob Zambezi reki, kjer si je tudi pokvaril zdravje, je poročal jako zanimivo o delovanju jezuitov v Zambeziji. Med govorom se je večkrat ganljivo zahvaljeval Klaverjevi družbi za njeno pomoč. P. Rasseiner, rektor v Mühlandski misijonski hiši, je poročal o misijonih v osrednji Afriki, in konečno je govoril p. Hansen, S. V. D. iz misijonske hiše sv. Gabrijela v Mödlnu, o misijonskem delovanju v Togoliji.

Ko je dokončal p. Pellerin, nastopila je med burnimi pozdravi generalna prednica Klaverjeve družbe, grofica Ledóchowska, ter je imela naslednji govor:

### Vaše ekscelence! Visokospoštovani zborovalci!

Dozvolite mi, da še nekaj dostavim mnogim in zanimivim govorom! Tudi jaz sem prišla oddaleč, sicer ne iz Afrike, ampak iz večnega Rima. Zato smem tudi vsaj nekoliko nastopiti kot misijonar — reči hočem — kot misijonarica. (Veselo pritrjevanje).

Če pride kdo iz Rima, ga povsod izprašujejo: „Si li videl sv. očeta? Kako se mu neki godi?“

Da! spoštovani zbor! Videla sem sv. očeta. Ravno pred štirinajstimi dnevi sem bila tako srečna, da sem mu smela v zasebni avdienci poročati o našem misijonskem shodu. Predložila sem mu vsposed in prosila sem ga pismeno apostolskega blagoslova za vdeleževalce pri shodu in za Klaverjevo družbo. Sv. oče je zapisal lastnoročno na mojo pismeno prošnjo krasne besede, katere lahko berete v izvorniku in prestavi na majhnem spominku, katerega sem vam dala. (Pritrjevanje). Na to sva govorila o žalostnih razmerah, katere sedaj pretresajo našo ljubo Avstrijo. Sv. oče mi je rekel, da se za Avstrijo ni treba bati. Ni mi znan razlog, radi katerega je sv. oče izgovoril te tolažilne besede, menim pa, da se ne motim, ako se spominjam na neki dogodek iz rimske zgodovine. Dovolite, da vam ga povem!

Hanibal je oblegal Rim. Hotel je mesto izstradati in premagati. Koj se odpro mestna vrata, in dve legije vojakov korakata iz mesta, meni tebi nič, pripravljeni za boj, in sicer ne z njim, ampak z drugim sovražnikom tam neke daleč. Ko Hanibal to vidi, ga ta predrznost kar pretrese, pusti vojake mirnim potom naprej, zbere svojo vojsko ter odide, ker je zdvojil, da bi mu bilo mogoče premagati tako hrabri narod.

Spoštovani zborovalci! Sovražnika imamo v lastni deželi. Hudi duh napenja vse moči, da poruši kraljestvo Kristusovo v starih omikanih deželah. Ali ne bomo klicali: kvišku vsepovprek! Združimo svoje moči, da se vstavimo sovražniku v lastnem taboru! Marsikdo si je morda mislil: Čemu nam bo afriški shod? Kaj je neki zmotilo odbor za avstrijski katoliški shod, da vzame afriški shod v svoj vsposed, da se briga za daljni svet, zdaj ko so doma časi tako resni, ko se spletajo tako važni in osodepolni dogodki v domovini!

Spoštovani zborovalci! Vsa čast avstrijskemu katoliškemu shodu! Vreden je, da se pridruži štrasburškemu in berolinskemu katoliškemu shodu, ki sta tudi določila važen prostor afriškemu shodu.

Ravno današnji misijonski shod nam jasno priča, da še v Avstriji ni vse gnjilo, da še tudi tukaj deluje cerkev s svojo gonilno močjo za razširjatev kraljestva Kristusovega po celem svetu, da tudi Avstrijci polnujejo zapoved Kristusovo, iti po vsej zemlji in oznanjevati njegov evangelij vesoljnemu človeštvu. (Pritrjevanje).

„Ne bojmo se za Avstrijo!“ Koliko je storila Avstrija pred tridesetimi leti za zunanje misijone in vzlasti za Afriko? Posamezni Avstrijci so seveda sli, polni sv. navdušenja, v poganske dežele, tudi v Afriko, in marsikateri izmed njih je žrtvoval tudi svoje življenje za razširjatev sv. evangelija. Spominjam se Knobleharja, Kirchnerja, Combonija, Cimermana, Menyhardta, — možev, s katerimi se



sme Avstrija ponašati. Ali misijoni potrebujejo opore v svojem ozadju, v domovini. Pred tridesetimi leti ni imela Avstrija nobene misijske hiše, kjer bi se bili vzgojevali njeni sinovi za tezaven misijski in apostolski poklic med pogani. Še celo misijon v osrednji Afriki, katerega so Avstrijci ustanovili in katerega je Njegovo ces. kr. veličanstvo vsprejel v avstrijsko obrambo, ni imel v Avstriji nobenega semenišča.

In danes? Sami ste jih čuli, zastopnike misijskih hiš in zavodov, ki so pognali tekem zadnjih trideset let iz rodnega avstrijskega tla. Z veseljem smo poslušali predavanja iz misijskih krajev, in ganjenega srca smo se spominjali, koliko so storiili avstrijski narodi zadnja leta za misijone v Afriki. Najprej so se naselili sinovi presv. Srca in Mill-Hillska družba sv. Jožefa v srcu katoliškega Tirola, v staroslavnem škofovskem Brixen-u. Nato se je vzdignila misijska hiša sv. Gabriela v Mödlingu, pozneje so prišli oblati sv. Frančiška Saleskega, katere so Dunajčani in pozneje Gornjeavstrijci prijazno sprejeli. V Linški škofiji so v Krengelbachu ustanovili svoj zavod. In zadnji čas, ko so začeli Francozi na surov način preganjati redovnike, so potrkali iz domovine izgnani trinitarci na gostoljubna avstrijska vrata, proseč vsprejema. Odprla so se jim, in Avstrija je ponosna, da hrani v svojem okrilju ta staroslavni red, ki je že nabral milijone in milijone njenega denarja za odkup sužnjev in ki se je v najnovjšem času zopet poprijel svojega prvotnega posla, kakor ste čuli iz ust njegovega p. provincijala.

Spoštovani zborovalci! Iz misijskih hiš na avstrijskih tleh gredo — kakor nekaj legije iz oblegovanega rimskega mesta — avstrijski sinovi v daljno Afriko, oznanjevat Kristusov nauk. Ti se bojujejo s satanom v tuji deželi. Ti naši sinovi so nekaki strelovodi za Avstrijo, veselje Izraelovo, slava našega ljudstva. (Burno pritrdjevanje).

Komaj tri mesece je preteklo, odkar je tekla v Afriki krv, nedolžna krv, krv misijskega škofa, mučenika. To je bil plemeniti škof Spiss. V nekem govoru, katerega je imel v Rimu, v naši osrednji hiši, nam je sam pripovedoval, kako je večkrat gledal smrti v obraz, da je hladnokrvno ubil več kakor trideset napadajočih ga levov, in ta je junak se dal divjakom s sulicami prebadati — po vzgledu Jezusovem, ker je sam tako hotel. On in spremljevalci njegovi so bili oboroženi s puškami, in bi bili lahko divje čete pognali v beg, ali ljubša jim je bila smrt, smrt za izveličanje duš.

Ta misijski škof, ta mučenik, je bil Avstrijec. Zibelka mu je tekla pri sv. Janžu ob Arlbergu. Krv mučenikov je seme kristjanov. O da bi bila njegova krv seme kristjanov ne samo za Afriko, ampak da bi tudi njegovi domovini rodila mnogo dobrih in prepričanih katolikov! (Pritrdjevanje).

Ker se je tedaj smisel za misijone in misijsko delovanje vkljub slabim časom v Avstriji tako razcvetel, da so se vzdigovale misijske hiše druga za drugo, je treba, da dobri katoliški narodi vsopredno podpirajo zunanje misijone. To se tudi godi. Z veseljem lahko to potrdim jaz in Klaverjeva družba, kakor tudi mnoge druge misijske družbe, ki sicer nimajo svojih postojank v Avstriji. Samo eden izgled! Leta 1894 se je ustanovila Klaverjeva družba. Tega leta so darovali Avstrijci za zunanje misijone celega sveta samo 60.000 K. Od tedaj naprej deluje Klaverjeva družba v Avstriji. Pri naporni agitaciji nabere vsako leto okoli 100.000 K za afriške misijone, in onih 60.000 K preostaja še leto za letom za svetovne misijone. (Hrupno pritrdjevanje). Marijina družba nabere vsako leto do 30.000 K. Brezdvomno prejemajo tudi razne misijske hiše podporo za podporo. To so res lepe svote!

Lahko bi kdo oporekal: kaj bomo podpirali z avstrijskim denarjem misijone v krajih, ki nimajo z nami nobene zveze? Ker nima Avstrija v Afriki naselbin, koristi naš denar le tujim naselbinam.

Spoštovani zborovalci! Veselimo se — tega ne morem nikoli zadostno povdarjati — veselimo se, da nimamo v Afriki naselbin! Veselimo se, da nas spodbadajo višji razlogi k podpori misijonov, kakor boj za lastne koristi. Hvalimo Boga, da ravno Avstrija podpira afriško misijsko delovanje prav idealno, nesebično in mednarodno! (Pritrdjevanje). Priprosto ljudstvo — to vem iz lastne skušnje — ne dela razlike med tem, ali se podpirajo misijoni na nemškem, francoskem ali angleškem ozemlju, tudi ne poprašuje, ali poučuje zamorca Nemec, ali Francoz, ali Anglež, ali Avstrijec.

Ne vsiljujmo Avstriji strankarstva tudi v tej stroki in narodnega razpora! Avstrija nima naselbin, pa tudi nima naselbinskih grehov na vesti. Hvalimo Boga zato!

Govor sklenem s prošnjo: napredujte v nesebični, splošni in res katoliški ljubezni in navdušenosti za afriške misijone! Pomagajte s podvojeno silo širiti vero v daljni Afriki, dasiravno gledate zmede in težave v lastni domovini! Vsi poganski misijoni potrebujejo pomoči, ni pa dvomiti, da so afriški najpotrebnejši. Za Indijo, Kino in Japan se je že prejšnja leta mnogo žrtvovalo. Sedaj je Afrika na vrsti.

Dovolite mi kratko opombo! Nekateri predbacivajo Klaverjevi družbi omejenost in tesnosrčnost, ker omejuje svoje delovanje samo na Afriko. Menijo, da bi se morala zavzeti za svetovne misijone. Duša Kinezova, ali pogana na otoku Borneo ni nič manj vredna od zamorčeve.

Seveda! Za vsako teh duš je prelil Kristus svojo krv, in Klaverjeva družba ne omejuje svojega delovanja na Afriko iz tesnosrčnosti ali pomanjkanja vseobsežne ljubezni. Ne! To zahtevata le modrost in red. Svote, s katerimi podpira Klaverjeva družba afriške misijone, so samo kapljica v morje, tako velikanske so potrebe v teh misijonih. Koliko bi se še le poznalo, ko bi se delili nabrani denarji po celem svetu?! Delovanje je lahko v nekem smislu splošno, če ima tudi omejeno polje, ako podpiramo, kogar moremo in bi radi podpirali vse, ako bi mogli. (Živahno pritrdjevanje). Na drugi strani pa je lahko strankarsko, dasiravno je navidezno splošno, ako se n. pr. podpirajo izključno misijoni enega naroda, kar opažamo pri nekaterih narodnih misijonskih družbah. Očitanje, da Klaverjeva družba ni dovolj splošna, ker deluje samo za Afriko, moram odločno zavračati.

Misijonom celega sveta je namenjena družba za razširjatev sv. vere. Ako kdo meni, da je treba več storiti za Ameriko, Azijo, Avstralijo in njene otroke, dobro, naj ustanovi družbe, enake naši, za vsak posamezen del sveta! (Veselost, pritrdjevanje).

Konečno še moram pripomniti; da Klaverjeva družba ni navadna družba, ki se lahko od danes do jutri spreminja, ter se danes posveti temu delovanju in jutri drugemu, kakor je n. pr. afriška družba, ki podpira sedaj tudi misijone v Aziji in Avstraliji. Klaverjeva družba je v svojem temelju redovni zavod, kojega pravila so potrjena od apostolske stolice, in le apostolska stolica bi mogla razširiti družbin delokrog, kar se pa gotovo ne bo zgodilo, ker ravno njej ugaja delovanje v gotovih mejah.

Spoštovani zborovalci! Še enkrat vas prosim, pomagajte misijonarjem, podpirajte tudi misijonske hiše! „Kako“ in „kje“ vam ni težko uganiti. Pet zastopnikov misijonskih hiš stoji pred vami. Imate jih na izbiro, in jaz vam priporočam vse skupaj in vsakega posebej.

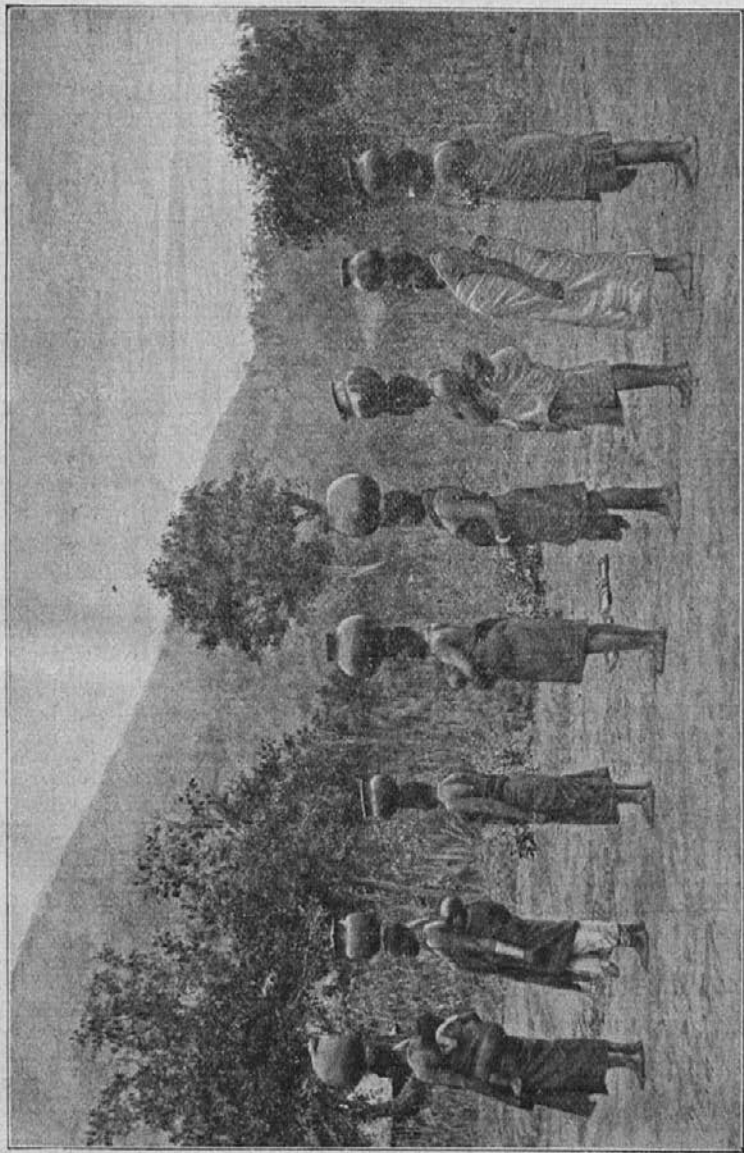
Prosim vas še, podpirajte v lastno korist in po lastni volji tudi še zanaprej Klaverjevo družbo, dekle afriških misijonarjev! Seznanite jo s svojimi prijatelji, pridobivajte ji podpornikov!

Omeniti še moram svoje avdijence pri sv. očetu. Ko sem se poslavljala, mi je rekel sv. oče: „Želim, da bi se vaš shod dobro obnesel, da bi vjeli nekoliko ribic — pescellini!“

Kakšne ribice je menil sv. oče, ga nisem vprašala in zato tudi ne vem. Morda je menil zlatice. (Veselost). No, da bi jih le dosti priplavalo ob koncu našega shoda v prid tukajšnjih zastopnikov peterih misijonskih hiš!

Morda je menil sv. oče, ki ve, da nam primanjkuje spretnih udinj, da bi se tukaj kdo oglasil za vstop v Klaverjevo družbo. Bog ga prinesi! Dela je veliko, delavk pa tako malo! Koliko več bi lahko storili za misijone, ako bi bilo naše število večje. Ako kdo čuti, da ga kliče Bog, da se popolnoma posveti afriškim misijonom, naj nikar ne odlaga slediti božjemu klicu! Knjižica „Der Beruf einer Hilfsmissionärin — Poklic pomožne misijonarice“ pouči o tem vsakogar. Dobiva se v naši podružnici, Dunaj 1., Bäckerstrasse 20.

Kdor pa nima poklica za misijonsko delovanje, naj vsaj podpira misijone z dobrovoljnimi srcem in odprtimi rokami. „Porabimo čas, ker dnevi so hudi“, je pisal sv. apostol Pavel. To velja tudi za danes in za tukaj. S podpiranjem misijonov služimo Bogu in sv. cerkvi, ter razorožujemo sovražnika v lastni deželi.



Pomnoževanje se pridržiije.

Šuahelčianke nosijo vodo.

Kliše je lastnina Klavortjeve družbe.

Govoru je sledilo dolgo in živahno odobravanje, katero je prikipelo do vrha, ko se je predsednik v imenu zborovalcev zahvaljeval gospej grofici.

Besede gospe grofice niso padle na nerodovitno zemljo. To se je pokazalo ob koncu shoda, ko so priplavale ribe-zlatice v veliki množini, katere so si zastopniki misijonskih hiš razdelili med seboj.

Pomožni škof Marschall je še enkrat povzel prošnje govornikov za podporo afriških misijonov, kazal je na vzgled Klaverjeve družbe, ki se popolnoma žrtvuje temu visokemu smotru, ter je podelil vsem navzočim v imenu sv. očeta apostolski blagoslov.

Predsednik msgr. Rott zaključil shod, ki je prijatelje Klaverjeve družbe vidno zadovoljil.

## Apostolska prefektura v Portugiškem spodnjem Kongu.

(Sestre sv. Jožefa.)

Landana, 15. grudna 1905.

Moje novoletno vezilo bo prišlo prepozno, ali božjemu detetu pa moramo prav zagotovo čestitati o pravem času. Nikar ne mislite, da molimo samo ta dan za Vas, ne dnevice molimo za Vas iz globoke hvaležnosti. Saj je naša dolžnost moliti vsak dan psalter za svoje dobrotnike, med katerimi ste nam Vi prvi in najljubši. Naše deklice še molijo vrh tega vsak dan rožnivenec brezmadežnega Spočetja. Nebeško Mater ljubijo prav iz srea in jo prosijo, da naj povrne njihovim dobrotnikom.

Število naših deklic je vedno zelo veliko. Ko zapustijo odrasle mladenke hišo ter se omože, so že pripravljene nove, da zavzamejo njihovo mesto. Sedaj imamo okoli dvajset večjih deklet, vse druge so mlajše in manjše.

Otroci naših omoženih gojenk prihajajo vsak dan k nam, da je poučujemo v katekizmu. V šolo jih ne moremo sprejeti, ker imamo premalo prostora. Naš dobri oče, sv. Peter Klaver, se nas naj usmili, ter nam priskrbi sredstev za šolo naših krščanskih zamorcev. Njih število vedno narašča, in zelo nas skrbi, kaj bo ž njimi.

Vsak prvi petek v mesecu smo tako srečni, da imamo izpostavljeno Najsvetejše. Prosila sem za to milost gospoda prefekta, ki nam jo je tudi z veseljem dovolil. Gotovo ni preveč, ako darujemo eden dan v mesecu našemu Zveličarju. Pri molitvi se vrstimo mi in gojenke ter prosimo za sv. cerkev in naše dobrotnike. Tukaj v tužni Afriki se še Jezus v presv. rešnjem Telesu veliko premalo spoznava. Ako gleda iz tabernakla, vidi, kako še drži hudi duh človeška srea v svojih okovih, izvzeta so seveda naša, ki so vedno v duhu pred tabernaklom.

Blizu Jezusa v tabernaklu živi mnogo poganov. Kako nas sree boli, kadar moramo poslušati, da poje pri njihovem bogoslužju boben in moramo čuti divji ples in vik. Kadar vdari ta boben, se mi do-

zdeva, da me po sreči bije. Ne morete si misliti, kako je mogoče, da pametna bitja tako časte svojega boga. Naše vere se ne morejo poprijeti. Dalje ko smo pri njih bolj nas žali njihova trdovratnost.

Prazno pa vendar ni naše delo in trpljenje. Neka skrivna moč je le vleče k naši veri. Pogosto pošljejo bolniki po nas, da je poučimo in krstimo. Imeli smo srečo, da smo jih že več krsili. Nekateri so umrli koj po sv. krstu. Kar namenoma je dolgo poučujemo, in kadar je smrt že blizu, je krstimo, in pošljemo v krstni obleki na oni svet. Da bi jo le vsi prinesli neomadežano pred sodnji stol božji!

Marijino sveto leto smo tudi obhajali. Njeni prazniki so tukaj posebno priljubljeni. Pripravljali smo se s tridnevnicco. Kar je tukaj krščanskega, vse se je je vdeleževalo z veliko vnemo. Na praznik brezmadežnega Spočetja je bilo prav lepo. Krasna cerkev je dosti pripomogla k svečanosti. Sv. maša in blagoslov sta bila slovesna, zvečer ob sedmih je bila procesija z baklado, šla je k Lurški kapelici, katera stoji še na našem zemljišču. Veleč. p. prefekt je govoril o zupanju, katero moramo gojiti do Marije, brez madeža spočete. Po pridigi smo pokleknili pred njeno podobo, priporočili smo ji sv. očeta, sv. cerkev in svoje dobrotnike. Dečki in deklice so zapeli Marijino pesem, poveljajoči njeno slavo.

Gospa grofica, za Odmev, katerega mi vsak mesec dobrotno pošiljate, se Vam lepo zahvalim. Vsi ga radi prebiramo. Bodite tako dobri in pošiljajte mi ga še znanprej!

Dolgo je že od tega, kar sem Vam zadnjič pisala. Skoraj nimam časa, ker moram obiskovati bolnike po vaseh. Večkrat sem že začela pisati, a odpoklicali so me k bolniku in morala sem iti. Kadar se gre za dušo, moramo pustiti vse drugo.

Gospa grofica ste tako srečni, da smete večkrat pred sv. očeta Pija X. Imamo vbogo, staro in ponižno misijonsko sestro, ki si pa neizmerno želi sprejeti blagoslov sv. očeta za se, za svoje tovarišice, za misijonsko postajo, za dobrotnike in za sorodnike. Izprosite ji ga!

Sprejmite, gospa grofica, odkritosrčno zahvalo mojo in mojih gojenk! Vaša vdana

Sr. M. Stanislas de Jesus.

---

\* | Kratka misijonska poročila. | \*

---

**Madagaskar.** Vlč. p. Fourcadier S. J. nam piše iz Tananarivo-a z dne 15. rožnika 1905: Izročili so mi opravilo, katero bo najbrž zanimalo tudi Klaverjevo družbo. V nekdanjem okraju za sužnje hočejo imeti novo šolo. Pred leti se je bilo našim prednikom posrečilo, z milimi darovi postaviti cerkev v tem zapuščenem kraju. Poslopje je sicer pod streho, dovršeno še pa ni. Posvečeno je sv. Vincencu Pavlanskemu. Vlada nam je bila tako naklonjena, da nam je pomagala do šole, katero so vodili šolski bratje in šolske sestre. Šolarjev se je mnogo oglašilo. Tudi župnijo nam je pomagala ustanoviti vlada. Žal, da njena ljubeznivost ni dolgo trajala. Deško šolo so nam vzeli že po preteku poldruga leta in morali smo si poiskati drugega prostora, za katerega smo plačali 1000 frankov najemnine. Sedaj poučujemo 130 otrok, ki so večinoma reveži. Ta okraj, kjer je bil pred kratkim misijonar komaj po imenu znan, se nam je posebno priljubil in mi njemu.

Dolgo ne more šola tako ostati kakor je sedaj. Bolje je zidati kakor najemati. Stavbišče smo že kupili, in o binkošnih so prišli prvi delavci. Nikakor nimamo namena, da bi stavili šolsko palačo, ali deželnim postavam se moramo pokoriti ter postaviti pritlično, prostrano, visoko in svitlo sobano. Stala bo 4500 frankov. Račun je dosedaj lahek, ker še skoro nobenega nimamo.

Naši ubogi župljani bodo seveda prispevali in žrtvovali, kar bodo mogli. Že pred štirimi tedni sem je navduševal, da bi začeli nabirati in pretečeno soboto je prišel gospod prednik ter jih je tudi vzpodbujal. Napravili smo proračun, koliko se bo nabralo. No, veliko ni, 300—400 frankov upamo. Malo je to, malo, ali vendar veliko, če pomislimo, kako revni so ti ljudje. 300—400 frankov je naš celi zaklad, s katerim hočemo zidati novo šolo. Zanašamo se na večjo previdnost in upamo, da Klaverjeva družba ne bo zapustila ubogih zamorcev. Priporočam našo šolo Vaši molitvi in molitvi Vaših sodelovalcev. Ako imamo ljubeča Boga na svoji strani, bo že ganil srca dobrih ljudi ter nam tako pomagal.

**P. Tanguy C. p. S.** nam piše iz Boutike v Gabunu: Pokrščevanje naših krajev napreduje le polagoma. To leto nas je obiskala bolezen, in eden sodelovalec je moral na Francosko.

Otroci so nas pa vedno obiskovali v veliki množini. Msgr. Adam, naš apostolski vikar, se je odločil, da bo zidal novo poslopje za otroke. Dovolil je tudi, da se smejo naseliti misijonske sestre, ki bodo prevzele dekleško odgojo. To je neobhodno potrebno za obstoj sv. vere. Ako skrbimo samo za dečke, kje bomo vzeli krščanske žene in krščanske družine? Ko izstopijo dečki iz našega zavoda, je njihova prva skrb, da si poiščejo nevesto. Ako ne najdejo krščanske deklice, jim je dobra poganka. Tukajšnji pogani se ženijo in možijo samo na kvatre, in poganka, če vzame tudi kristjana, ga vzame z namenom, da mu bo všla, kadar se ji bo poljubilo, in bo vzela drugega, katerega se ji bo poljubilo. Tak krščanski mož dobro ve, da ni zaroke prav sklenil, se boji misijonarja in se ne da od njega poročiti.

Še eno težavo moram omeniti. Prebivalci domačini imajo vedno praske z vlado. Da se jim ognejo, so zapustili vasi ter so pobegnili v gozde. Tako so se deklice popolnoma odtegnile našemu vplivu. Le misijonske sestre bi nam lahko odpomogle. Ker je prevz. škof zadovoljen, da se nasele sestre, smo že začeli podirati les za samostan. To je samo le les, drugega nam gozd ne more dati. Denar nam manjka še ves. Seveda Vas, gospa grofica, ne morem prositi, da bi nam darovali ves potreben denar, saj vem, da imate mnogo misijonov na svoji skrbi, samo to Vas prosim, ne pozabite nas!

**Južna Afrika.** Velečastiti p. Noel O. I. M. nam piše iz Vleeschfonteina z dne 29. marca 1905: Tudi to leto moramo imenovati jako suho v naši misijonski postaji. Žalostna posledica bo ta, da bomo pridelali le polovico tega, kar se pridelava ob navadnih letinah. Vendar upamo, da bo kmalu konec suhih letin. Žal, da se nam upanje noče izpolniti. — Na praznik sv. Jožefa smo v naši cerkvi slovesno krstili dvanajst odraslih oseb in trije krivoverci so javno pristopili h katoliški cerkvi. Naša majhna čreda se je pomnožila za petnajst duš.

## Darila za afriške misijone

v obče za krste ali za odkupovanje sužnjih otrok, za vzdrževanje katehistov in semeniščanov itd. naj se — z natančnim zaznamovanjem namena — pošiljajo na upravnništvo: **Trst, via Fontanone 4**, katero je pošlje družbi sv. Petra Klaverja za omenjeno uporabo. Darila bodo v „Odmehu iz Afrike“ naznanjena. Pisma in denarne pošiljatve se lahko tudi naravnost pošiljajo na generalno voditeljico družbe: **Grofica Marija Terezija Ledohowska, Rim, via dell' Olmata, 16.**

*Ponatis člankov iz „Odmeha iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.*

Izdaja Klaverjeva družba v Solnogradu. — Urejuje: J. Palir, kapelan na Črni gori. Odgovoren urednik: Anton Slamič. Tisk tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

# DAROVI.

Od 1. do 31. vinotoka 1905.

Za afriške misijone poslano v Trst: M. Žibret 22 K 20 v; I. Langerholz 1 K; I. Kalužar 1 K; M. Volavc 3 K; več oseb v Trstu 50 v; po I. Basliarcig: A Simai 1 K; M. Zamer 1 K; M. Gallin 2 K; I. Pontoni 40 v; po Don Furlan: N. N. 1 K 30 v; A. Slapšak 40 v; F. Bavčar 1 K; F. Bukšek 2 K 80 v.

Za stradajoče poslano v Trst: N. Žibret 2 K; nabrano od U. Ulaga 12 K 30 v; po kuratu Kalin: S. Koren 2 K; neim. 2 K.

Kruh sv. Antona za Afriko, poslano v Trst: I. Potnik 2 K; po Don Furlan: N. N. 10 K; po A. Rogel: A. Jerman 80 v; F. Bogotaj 1 K; župnijski urad Marežige 3 K 50 v.

Skupna svota: 73 K 20 v.

**POZOR!** Opozorimo naše čitatelje in dobrotnike, da pošljemo za vsako, tudi najmanjšo svoto denarja — bodi si, da nam je bila poslana kakor dar, naročnina ali pospešiteljeva podpora — potrdilo s podpisom naše glavne voditeljice. Kdor ni prejel za pošiljatev v teku 14 dnij takega potrdila, naj reklamira, ker v tem slučaju nismo prejeli denarja.

Milostljiva gospa grofica!

Oprostite, da se drznem v duhu se z Vami pogovarjati! Rada bi poslala 40 K, a ne vem, bi je li poslala naravnost Vam, ali g. Palir-ju. Namenjene so za sv. krst enega otroka, ki se naj krsti na ime Andrej, ako je deček, in na ime sv. Barbare, ako bo deklica. Za sv. krst je 30 K, za kruh sv. Antona pa 10 K. Priporočam se v pobožno molitev.

Ljutomer, 2. listopada 1905.

K. R.

Najbolj božje med božjimi deli je, sodelovati za vzveličanje duš.

Prave apostolske zasluge in zagotovilo, da sodeluje za vzveličanje prav mnogo duš, si pridobi, kdor plačuje enega

**katehista.**

Misijonarji vedno bolj povdarjajo veliki pomen teh pomožnih misijonarjev, ki orjejo ledino za pravo misijonsko delovanje. Katehisti vodijo svoje sodeželane k misijonarjem in k pravi veri. Stroški za vzdrževanje katehistov res niso veliki, šest do devet kron potrebuje eden na mesec in za celo leto sedemdeset do sto kron.

# Častilcem sv. Petra Klaverja.

**Sv. Peter Klaver.** Oljnata slika v obliki 34×46 cm.  
Stane 40 v, s poštnino 50 v.

**Sv. Peter Klaver.** Barvotisk naše misijonske tiskarne. Stane 15 v.

**Sv. Peter Klaver deli jedila izkrcajočim se črncem.**  
Barvotisk. Stane 10 v.

**Majhne podobice sv. Petra Klaverja.**

Primerne za v molitvenike. Lepobarvane. Stanejo ena  
3 v, sto skupaj 2 K.

**Podoba sv. Petra Klaverja,** posneta po kipu,  
ki se nahaja v cerkvi sv. Andraža v Solnogradu in katero je darovala družba sv. Petra Klaverja, z molitvico na čast temu svetniku. Velika 8°. Stane na trdem papirju 10 v, na finem papirju 5 v.

**Apoteoza sv. Petra Klaverja,** po sliki, katero  
poseduje družba. Besedilo francosko. Velika 8°. Stane 3 v.

**Fotografije sv. Petra Klaverja,** po oljnati sliki,  
ki se nahaja v domači kapeli družbe sv. Petra Klaverja v Rimu. Stane 50 v, s poštnino 55 v.

**Svetinjice sv. Petra Klaverja** po 5 v, tucat  
po 45 v, sto komadov stane 3 K.

Vse navedene stvari se dobé pri družbi  
sv. Petra Klaverja v Trstu, via Fontanone 4.